

Opinia națională

Săptămânal de opinii, informații și idei de larg interes național

Director: Mioara VERGU-IORDACHE

Anul 32, nr. 1149, 2 septembrie 2025, 8 pagini, 1 leu, www.opinianaționala.ro

Admitere 2025
Iul - Sep

București
Brașov
Craiova
Constanța
Câmpulung
Muscet

11 facultăți
33 programe de Licență
23 programe de Masterat

Accesează
admitere.spiruharet.ro
și hai să fii
#StudentLaUSH!

Oferta educațională a Universității „Spiru Haret” în paginile 4 și 5

ARENA ELEVILOR!

În perioada **13 - 14 septembrie 2025**, Universitatea „Spiru Haret” va fi prezentă la cel mai mare eveniment al anului de orientare în carieră și dezvoltare personală dedicat elevilor, părinților și profesorilor, **Arena Elevilor!**

De 34 de ani, **Universitatea „Spiru Haret”** formează generații de profesioniști! Astăzi, este cea mai mare universitate privată din România, cu centre în București, Craiova, Brașov, Constanța și Câmpulung Muscel. Peste 350.000 de absolvenți și-au construit viitorul aici, iar trei din patru lucrează exact în domeniul pentru care s-au pregătit.

Oferta educațională a Universității „Spiru Haret” include 33 de programe de **Licență** bine ancorate în realitatea profesională actuală, acoperind, atât domenii clasice, cât și specializări moderne. Astfel, candidații pot opta pentru programe în • **Științe Economice** (precum „Contabilitate și Informatică de Gestiune”, „Management” sau „Marketing”) • **Științe Juridice** („Drept”) • **Informatică**, cu accent pe competențe digitale avansate.

Oferta este completată de domenii vocaționale și umaniste precum: • **Psihologie** • **Pedagogie** (Pedagogia Învățământului Preșcolar și Primar) • **Kinetoterapie** • **Medicină Veterinară** • **Educație Fizică și Sport**, adresându-se atât

tinerilor absolvenți de liceu, cât și profesioniștilor care își doresc o reconversie sau o specializare suplimentară.

Universitatea „Spiru Haret” este alegerea ideală pentru cei care își doresc o educație de calitate, într-un mediu modern, flexibil și conectat la standardele europene.

Studenții beneficiază de acces la cea mai mare platformă educațională de tip E-learning - Blackboard, de săli și laboratoare moderne, activități sportive, precum și de numeroase oportunități de dezvoltare: burse „Erasmus”, internshipuri, stagii de practică, proiecte start-up și consiliere în carieră pe toată durata studiilor.

În plus, cadrele didactice combină excelența academică cu experiența practică, iar studenții primesc legitimația ISIC, care le oferă multiple beneficii și reduceri.

Te așteptăm la **Arena Elevilor 2025** cu o tombolă în care vom oferi trei vouchere în valoare de 150 de lei fiecare, cu care îți vei putea alege cărțile tale preferate de la Editura Fundației „România de Măine” pentru a te pregăti să devii student!

Hai să fii **#StudentLaUSH!** Împreună învățăm să avem succes!

www.admitere.spiruharet.ro
www.spiruharet.ro

Career Camp

Ești licean și te-ai întrebat vreodată ce înseamnă cu adevărat să fii avocat, programator sau specialist în marketing?

Pentru că e momentul să descoperi ce meserie ți se potrivește, înainte să faci pasul cel mare către facultate, în perioada 25 - 29 august 2025, [@myway.ro](https://myway.ro) a organizat **Career Camp** - o experiență unică, dedicată liceenilor care vor să-și contureze viitorul profesional într-un mod concret, interactiv și inspirațional, în parteneriat cu Universitatea **Spiru Haret**: • cinci zile pline de descoperiri și activități practice; • profesioniști din domenii top de activitate, care au răspuns la întrebările liceenilor; • studenți și profesori care să povestească despre aceste domenii atractive; • exerciții reale care au demonstrat cum arată o zi din viața lor.

Elevi de liceu de la unități de învățământ din București, dar și din țară, s-au întâlnit cu scopul de a-și descoperi vocația și de a afla mai multe detalii despre „culisele” carierelor în care își doresc să profeseze pe viitor de la profesori, studenți, practicieni.

Mândrie, emoție și recunoștință! FELICITĂRI!

Remus Gabriel BURCEA, student al Facultății de Educație Fizică și Sport USH, programul „*Kinetoterapie și motricitate specială*”, a reprezentat cu cinste România și Universitatea „Spiru Haret” la **Campionatul European Universitar de Karate**, desfășurat la Varșovia, în perioada 24-26 august, unde a cucerit **MEDALIA DE BRONZ**.

Cu efort, disciplină și perseverență, Remus a parcurs cinci meciuri intense și a demonstrat că adevărații campioni se formează prin dăruire și curaj.

Campion național la categoria „Kumite” - 67 kg, **Remus Gabriel BURCEA** confirmă prin această performanță internațională valoarea și pasiunea sa.

Felicitări, Remus!

Aceste Maria Antoneta ale României

Mioara VERGU-IORDACHE

Mariei Antonia Iosefa Iohanna de Habsburg-Lorena (2 noiembrie 1755 - 16 octombrie 1793), cunoscută în istorie sub numele de Maria Antoaneta, regină a Franței, i se atribuie celebrul răspuns arrogant: „Nu au pâine? Să mănânce cozonaci!”, atunci când a fost informată că țărani se plâng că nu au pâine.

Altă epocă, alte vremuri, altă țară. La noi, prim-ministrul știe cât costă o pâine, sau nu știe pentru că domnia sa nu mănâncă pâine?! Sau mănâncă? Aș paria că nici ministrul de Finanțe nu știe cât e salariul minim. Pentru că, normal, domnia sa nu este plătit cu salariul minim. Ministrul Muncii și Protecției Sociale ne invită să continuăm, dacă vrem, să muncim până...cât dorim, pentru că domnia sa este „implicat full-option la Ministerul Muncii”. Casa de pensii furnizează cioturi de informații negative. Distribuitorii de energie ne îndeamnă la economie, să mai stingem un bec, să ne organizăm mai bine, să vânăm cu contoare inteligente chilipiruri la preț pentru a ne putea achita facturile... Oficialii ai Ministerului Energiei ne spun că la iarnă va fi cald, că a umplut rezervoarele cu gaz peste 80 la sută, peste media europeană.

Începe școala. I-auziți ce declară ministrul Educației! „Indiferent de provocările prin care trece România, copiii și profesorii nu sunt singuri. • Profesorii își primesc salariile la timp • Elevii își primesc bursele • Școlile, prin parteneriatele și proiectele pe care le au, pot să ofere sprijin suplimentar.” De ce sunteți supărați?!

Între timp, pe rețelele sociale lumea comentează, cu inteligență, umor și, din păcate, de prea multe ori agramat, pro sau contra unor personaje, de prea puține ori asupra situației ce se arată dificilă în zilele care vin. La televiziuni, invitații și realizatorii dezvăluie amănunte ilegale și sordide din viața personajelor politice și descriu scenarii apocaliptice, parcă nu ar fi de ajuns viața majorității. Care majoritate se bucură fără griji de mare, soare, vacanță pe veresie. Absorbiți de lupta politică fratricidă, guvernanții, la rândul lor, lasă să se „scurgă” intenții răuvoitoare ale aliaților, ba chiar ale colegilor de partid. Caragiale să fi trăit!!!

Se pare că avem o foarte bună recoltă de grâu, dar pâinea se va scumpi. S-au făcut legume, dar multe sunt aruncate. Cel puțin în Capitală, mizeria, în bună coexistență cu șobolanii și insectele, a devenit dominantă. Monstruoasa moștenire! Bolile sunt tratate ca o glumă; dovada tratamentelor a găsit o soluție în fals. Cine e vinovat? Deopotrivă cei care solicită și cei care oferă. Ce fac oficialitățile?! Ce fac? În cel mai bun caz, promisiuni. Vând blana ursului din pădure. Și le e din ce în ce mai ușor, că nici urșii nu mai stau în pădure. Că e satul fără câini!

Din fericire sau din nefericire, părem că am învățat să trăim, ajutați și de lungul popas în spațiul virtual, să trăim fiecare în bula noastră, unde ne străduim, prea egoist și ignorant, să ne fie bine individual, făcându-ne că nu observăm că binele ne este din ce în ce mai rău.

...Nu că Maria Antoaneta ar fi avut vreo scuză, dacă răspunsul ei ar fi confirmat de documente istorice, dar când a devenit regină ea avea doar 18 ani. Așa erau vremurile. Și a sfârșit sub ghilotină.

Răspunsurile oficialilor noștri sunt confirmate, nu numai de documente, ci de realitatea însăși.

AVEM NEVOIE DE SUCCES. EI NI-L OFERĂ!

Olimpiada Internațională de Chimie – IChO 2025

Olimpiada Internațională de Chimie (IChO) 2025 s-a desfășurat în Dubai, Emiratele Arabe Unite, în perioada 5-14 iulie, și a reunit participanți din 92 de țări. Au fost și țări observatoare: Ghana, Guinea și Honduras.

Elevii români au obținut:

- Matei URSĂCHESCU – Colegiul Național „B.P. Hașdeu” din Buzău, **medalie de aur**
- Mihnea ALEXE – Colegiul Național „Tudor Vianu” din București, **medalie de argint**
- Ștefan DUMITRESCU – Colegiul Național „Dr. Ioan Meșotă” din Brașov, **medalie de argint**
- Alexandru BĂGĂIANU – Colegiul Național „Sfântul Sava” din București, **medalie de bronz**.

Lotul României a fost coordonat de profesorul Marius ANDRUȘ, vicepreședinte al Academiei Române, alături de conf. univ. dr. Mihaela MATACHE, Universitatea din București, și profesoara Daniela BOGDAN de la Colegiul Național „Sfântul Sava” din București.

Olimpiada Internațională de Biologie 2025

Două **medalii de bronz** și două **mențiuni** pentru România:

- Eva-Florina TUDOR, clasa a XII-a, Liceul Teoretic „Ovidius”, Constanța, **medalie de bronz**
- Liliana Maria DRĂGAN, clasa a XI-a, Colegiul Național „Sf. Sava”, București, **medalie de bronz**
- Teodor PETCU, clasa a X-a, Colegiul Național „Dr. I. Meșotă”, Brașov, **mențiune**
- Cristian Nicolae ILOVAN, clasa a XI-a, Colegiul Național „G. Coșbuc”, Năsăud, **mențiune**

Olimpiada Internațională de Biologie, aflată la cea de-a 36-a ediție, avut loc la Manila, Republica Filipine, în perioada 20-27 iulie 2025.

Elevii au beneficiat de o pregătire intensă, atât teoretică, cât și practică, oferită de cadrele didactice de la Facultatea de Biologie-Geologie a Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca, precum și de Inspectoratul Școlar Județean Cluj.

Lotul României a fost însoțit de conf. univ. dr. Dorina PODAR, de la Facultatea de Biologie-Geologie, Cluj-Napoca, prof. dr. KERESKES Adelaida, de la Inspectoratul Școlar Județean Cluj, și de prof. dr. Marinela Roxana ROȘESCU, de la Colegiul Național „Alexandru Odobescu”, Pitești.

Olimpiada Europeană de Informatică pentru Fete

Cea de-a cincea ediție a Olimpiadei Europene de Informatică pentru Fete (EGOI) s-a desfășurat la Bonn, în Germania, în perioada 14-20 iulie 2025. Au participat 228 de concurente din 60 de țări, dintre care 27 de pe alte continente. Trei dintre concurențele din lotul țării noastre s-au aflat la prima participare la EGOI.

Patru medalii pentru echipa României la EGOI:

- Ilinca-Rucsandra RADU, clasa a VIII-a, Colegiul Național „Infogym - Hai la Olimpiadă”, Iași, **medalie de argint**
- Ema-Nicole GHEORGHE, clasa a X-a, Liceul Teoretic Internațional de Informatică, București, **medalie de argint**
- Laura MOLDOVAN, clasa a XI-a, Colegiul Național de Informatică „Tudor Vianu”, București, **medalie de argint**
- Iulia-Ela MORARIU, clasa a VIII-a, Colegiul Național „Emil Racoviță”, Cluj Napoca, **medalie de bronz**

Echipa a fost coordonată de reprezentanții Societății pentru Excelență și Performanță în Informatică (SEPI), care a asigurat selecția și pregătirea loturilor reprezentative: Raluca COSTINEANU, Colegiul Național „Ștefan cel Mare”, Suceava; Alexandra UDRIȘTOIU, Universitatea București.

Olimpiada Internațională de Lingvistică

O **medalie de aur**, **cinci medalii de bronz** și două **mențiuni** pentru elevii din lotul olimpic al României, participant la Olimpiada Internațională de Lingvistică, desfășurată în perioada 20 - 26 iulie 2025 la Taipei, în Taiwan.

Toți elevii din lot au obținut distincții la ediția din acest an a competiției!

- Ioana-Steliana BARBU, elevă în clasa a XII-a la Colegiul Național „Spiru Haret” Tulcea, **medalie de aur**;
- Mihaela ANGHEL, elevă în clasa a XI-a la Liceul Teoretic „Alexandru Ghica” Alexandria, **medalie de bronz**;
- Andrei DRAGU, elev în clasa a XI-a la Colegiul Național de Informatică „Tudor Vianu” București, **medalie de bronz**;
- Luiza Teodora MIHAL, elevă în clasa a XI-a la Colegiul Național Iași, **medalie de bronz**;
- Valeria PISHCHYUMUKHA, elevă în clasa a XII-a la Colegiul Național „George Coșbuc” Cluj-Napoca, **medalie de bronz**;
- Ioana STĂNOIU, elevă în clasa a XII-a la Liceul Teoretic Internațional de Informatică București, **medalie de bronz**;
- Alin Cristian CHINDEA, elev în clasa a XII-a la Colegiul Național „Ion Măiorescu” Giurgiu, **mențiune**;

- Ana Teodora GRIGORIE, elevă în clasa a IX-a la Colegiul Național „Carol I” Craiova, **mențiune**.

Lotul olimpic al României a fost însoțit de doi coordonatori din partea Facultății de Litere a Universității din București: Valentina COJOCARU, asistent universitar doctor, și Roxana Magdalena PREDA, asistent universitar doctor.

Pregătirea a fost asigurată de către cadrele didactice și experții desemnați de către Institutul de Lingvistică al Academiei Române „Iorgu Iordan-Alexandru Rosetti”: profesoarele Valentina COJOCARU și Roxana Magdalena PREDA, de la Facultatea de Litere a Universității din București; Tamara IVANOF, fostă olimpică internațională la lingvistică, studentă la Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca; Mihai-Alexandru BRATU, triplu medaliat olimpic la Olimpiada Internațională de Lingvistică, student la Universitatea Tehnică din Delft; Paul HELMER, fost olimpic internațional, cadru didactic

asociat la Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, ultimii doi participând și în calitate de observatori la această ediție a olimpiadei internaționale.

Coordonarea organizatorică din partea Ministerului Educației și Cercetării a fost asigurată de către domnul consilier Daniel GEORGESCU.

SUSȚINEREA COMPETIȚIEI DE ARTĂ „CATALIZATOR”

• „Catalizator” este cea mai puternică inițiativă culturală dedicată exclusiv susținerii tinerilor artiști români în vârstă de până la 35 de ani.

Asociația „Cred în România” anunță încheierea unui **parteneriat strategic cu EVO Properties**, valabil pentru următorii trei ani, prin care dezvoltatorul imobiliar se alătură în mod activ pentru susținerea și promovarea competiției de artă „Catalizator”, cea mai importantă inițiativă culturală din România dedicată exclusiv tinerilor artiști sub 35 de ani și are misiunea de a descoperi, sprijini și promova noua generație de creatori vizuali.

Prin acest parteneriat, cele două organizații își aliniază valorile și obiectivele, asumându-și împreună rolul de a încuraja creativitatea, inovația și excelența artistică. Pentru „EVO Properties”, susținerea „Catalizator” înseamnă mai mult decât investiția în artă – este o contribuție directă la dezvoltarea comunității prin crearea unor spații în care

cultura devine accesibilă și relevantă. Sprijinul oferit va fi îndreptat către organizarea competiției, premierea lucrărilor câștigătoare și pentru crearea unor oportunități de vizibilitate și afirmare pentru artiști emergenți.

În fiecare an, „Catalizator” reunește lucrări selectate de un juriu format din personalități marcante ale scenei artistice românești și oferă o platformă națională de exprimare prin expoziții fizice, digitale și evenimente conexe. Premiile totale, în valoare de aproximativ 15.000 Euro, confirmă relevanța competiției ca și accelerator pentru carierele artistice ale tinerilor.

Justin Anghel, fondator Asociația „Cred în România”: „Ne dorim ca România să fie recunoscută prin creativitatea și energia tinere generații de artiști. Alăturarea „Evo

Properties” misiunii noastre ne ajută în procesul de a transforma „Catalizator” într-un reper cultural național și într-un exemplu despre cum poate fi susținută arta în mod sustenabil.”

Adinel Tudor, CEO „EvoProperties”: „Așa cum pentru „EVO Properties” totul este construit pentru a evolua, credem că și proiectele de artă trebuie aduse aproape de oameni și comunitate. Artă este catalizatorul

real al legăturilor între oameni, iar „Catalizator de Începuturi” nu este doar o expoziție, ci un proiect cu impact social, stimularea creativității și aducerea artei lângă consumator. Este tipul de proiect care poate schimba mentalități și destine. Mulțumim artiștilor și Asociației Cred în România, pentru că ne permit să adăugăm încă o dimensiune culturală comunității noastre.”

*Asociația „Cred în România” este o organizație non-guvernamentală care promovează valori culturale, educaționale și civice, derulând proiecte menite să sprijine creșterea gradului de încredere în România prin implicarea tinerilor și a comunităților.

*EVO Properties este un dezvoltator imobiliar cu o misiune clară și ambițioasă: crearea unor comunități durabile și interconectate, în clădiri multi-funcționale. În anul 2024 a început procesul de conversie a clădirilor de birouri London și Oslo, clasa A++, în cel mai nou hub multifuncțional din București, care îmbină birouri moderne cu zone de ospitalitate, cultură, well-being și servicii medicale. De la cafenea, sală de spectacole, la EVO FIT – prima sală de sport din România dezvoltată integral in-house și disponibilă gratuit chiriașilor sau clinică medicală, fiecare detaliu este gândit pentru a susține o comunitate activă și conectată.

Opinia
națională

ISSN 1221-4019
ISSN 1841-4265 (online)

www.opinianaționala.ro
www.facebook.com/opinianaționala

Strada Fabricii nr. 46G, sector 6, București
Telefon/fax: 021 316 97 91
Centrală: 021 316 97 85, 021 316 97 86, 021 316 97 87,
interior 168
e-mail: opinia@spiruharet.ro

TEHNOREDACTARE: Vasilichia Dinu

Stimați cititori,

Dorim să fiți partenerii noștri în elaborarea publicației *Opinia națională*. De aceea, vă adresăm invitația de a ne transmite opinii, informații, idei de larg interes național, pe care să le publicăm în edițiile viitoare. Așteptăm cu interes și propuneri privind conținutul publicației.

REVISTA OPINIA NAȚIONALĂ
este editată de
FUNDAȚIA ROMÂNIA DE MÂINE
Tiparul executat de
TIPOGRAFIA FUNDAȚIEI
ROMÂNIA DE MÂINE

Răspunderea
pentru conținutul
textelor publicate
aparține autorilor.

ISO 9001 certificat nr. 639C

CONGRESUL Societății Române de Medicină Felină, ediția a XI-a

La Complexul *Cormoran*, Uzlina – Delta Dunării, în perioada 29-30 august 2025, a avut loc Congresul SRMF 2025.

• Speaker invitat: lector univ. dr. Raluca ZVORAȘTEANU, Facultatea de Medicină Veterinară din cadrul Universității „Spiru Haret”. Tema intervenției: *„Introducerea examenului stomatologic în consultația generală a pisicilor. Slăbiciuni și oportunități / Resorbția dentară la feline”*

Cu peste 16 ani de experiență dedicată stomatologiei veterinare, lector universitar dr. Raluca Zvorășteanu este membru fondator și Președinte al Societății Române de Chirurgie Orofacială și Stomatologie Veterinară (RSVD), precum și membru al *European Veterinary Dental Society* (EVDS).

Autoare a numeroase articole științifice, lector invitat al conferințelor și workshopurilor interne și internaționale pe domeniul stomatologiei veterinare. Este autor și co-autor al unor lucrări de specialitate, lector la conferințe naționale și internaționale și coordonator al disciplinei de *„Stomatologie Veterinară și Histologie”* la Facultatea de Medicină Veterinară din cadrul Universității „Spiru Haret”.

De asemenea, lector universitar dr. Raluca Zvorășteanu a fondat *„Qincvet – Cabinet de Stomatologie Veterinară”*, unde asigură servicii de specialitate, cu accent pe chirurgie parodontală, profilaxie, endodonție și odontoterapie.

„Lector univ. dr. Raluca Zvorășteanu, DVM, a adus în atenția participanților la Congresul SRMF 2025 o temă extrem de practică și de interes pentru medicina felină:

„Introducerea examenului stomatologic în consultația generală a pisicilor. Slăbiciuni și oportunități / Resorbția dentară la feline.” Prezentarea a subliniat importanța includerii examenului stomatologic în consultațiile de rutină și a evidențiat provocările, dar și oportunitățile de îmbunătățire a diagnosticului și îngrijirii pisicilor cu probleme dentare. Discuțiile au generat interes și numeroase întrebări din partea participanților, confirmând nevoia de a acorda o atenție mai mare stomatologiei veterinare în practica de zi cu zi.

Mulțumim dr. Raluca Zvorășteanu pentru expertiza împărtășită și pentru contribuția valoroasă adusă la această ediție a congresului!”

• Speaker cu tradiție la Congresul SRMF, dr. Florin LECA, DVM, cadru didactic la Facultatea de Medicină Veterinară din cadrul Universității „Spiru Haret” a fost prezent și la ediția a XI-a!

Tema expunerii: *„Pisica dispneică: Aspecte clinice și paraclinice”*

Fondator al Clinicii Veterinare „Doctor’s Vet Univers” și pionier al cardiologiei veterinare din România, dr. Florin Leca are peste 20 de ani de experiență dedicată diagnosticării și tratării bolilor cardiovasculare la animalele de companie. Prin munca sa, a realizat premiere medicale la nivel național, a dezvoltat proiecte de referință și a contribuit la creșterea standardelor în cardiologia veterinară.

„La Congresul SRMF 2025, dr. Florin Leca a adus în prim-plan o temă esențială pentru

practica zilnică, oferind participanților o perspectivă clinică și paraclinică asupra managementului pisicii dispneice.”

• Facultatea de Medicină Veterinară din cadrul Universității „Spiru Haret” informează că studenții ai Facultății au participat la Workshopul de *„Cardiologie Felină”* din cadrul Congresului Societății Române de Medicină Felină 2025!

„Sub coordonarea lectorului univ. dr. Aneta Laura Tudor și a dr. Călin Mircea Șerdeal, 10 studenți ai facultății noastre au avut șansa de a participa gratuit la acest workshop dedicat interpretării electrocardiogramei la pisici. Participanții au descoperit, în activitatea de pe 28 august, pas cu pas cum să interpreteze corect o electrocardiogramă la pisici, printr-un mix de teorie, studii de caz și aplicații practice. Mulțumim Societății Române de Medicină Felină pentru oportunitatea oferită și pentru sprijinul constant în formarea tinerilor medici veterinari! Suntem mândri de studenții noștri și recunoscători tuturor celor care investesc în viitorul lor profesional”.

Evenimentul a fost organizat în parteneriat cu ACVR – Asociația Cardiologilor Veterinari din Romania

Este primul an în care Congresul SRMF include o componentă aplicată de workshopuri, iar interesul medicilor veterinari confirmă importanța acestui format de învățare.

MASĂ ROTUNDĂ

„Evaluarea națională examen multidisciplinar și/ sau portofoliu. Oportunități pentru România”

„Evaluarea în contextul actual al unei școli moderne” a fost prezentarea susținută de conf.univ.dr. Sebastian Chirimbu, de la Facultatea de Psihologie și Științele Educației București, Universitatea „Spiru Haret” /Institutul de Cercetări, Evaluare și Politici în Educație, pe 29 august, în cadrul mesei rotunde: *„Evaluarea națională examen multidisciplinar și/ sau portofoliu. Oportunități pentru România”*, desfășurată la Palatul Parlamentului (Comisia de Cultură a Camerei Deputaților).

„În contextul actual al reformelor educaționale, accentul nu mai cade doar pe acumularea de cunoștințe, ci și pe formarea de competențe, pe dezvoltarea personală și pe capacitatea elevului de a învăța pe tot parcursul vieții. Din această perspectivă, portofoliul educațional apare ca o alternativă

modernă și flexibilă la metodele tradiționale de evaluare (teste, examene standardizate), răspunzând nevoilor unui sistem educațional centrat pe elev.

Portofoliul va permite cadrelor didactice să urmărească traseul personalizat al fiecărui elev, adaptând strategiile de predare și învățare la nevoile și ritmul propriu de dezvoltare.

Nicio reușită nu se clădește doar prin efort individual, ci prin curajul, încrederea și sprijinul celor care merg alături de tine. O echipă înseamnă mai mult decât oameni adunați la un loc: înseamnă o forță comună, o viziune împărtășită și dorința de a transforma provocările în oportunități. Când în educație fiecare își aduce propria valoare și pune umărul la construcția unui drum comun, schimbarea devine nu doar posibilă, ci inevitabilă!”

• Seminar internațional dedicat promovării Limbii române în lume

Pe 31 august, conf. univ.dr. Sebastian Chirimbu a participat la Seminarul internațional dedicat promovării Limbii române în lume (*„Romanian Language in the Global Arena: Educational and Intercultural Approaches”*) organizat de ICPEE și Asociația Profesorilor și Dascălilor de Pretutindeni împreună cu partenerii educaționali.

„LA MULȚI ANI! tuturor acelor care cred, vorbesc și simt în limba română!”

Oferta educațională a Universității Spiru Haret pentru anul universitar 2025-2026

<https://www.spiruharet.ro/facultate-preinscriere.html>

PROGRAME DE LICENȚĂ

BUCUREȘTI

» Facultatea de Educație Fizică și Sport

Șoseaua Berceni nr.24, Sector 4
Telefon: 021 317 19 00;
e-mail: admitere_efs@spiruharet.ro
efs.spiruharet.ro

- Educație fizică și sportivă – 3 ani
IF – 150 locuri
- Kinetoterapie și motricitate specială – 3 ani
IF – 150 locuri

» Facultatea de Inginerie și Informatică

Strada Fabricii nr. 46G, Sector 6
Telefon: 021 316.97.85; 021 316.97.86 int. 144;
e-mail: admitere_mv@spiruharet.ro
misn-b.spiruharet.ro

- Informatică – 3 ani
IF – 100 locuri

» Facultatea de Medicină Veterinară

B-dul Basarabia nr. 256, Sector 3
Telefon: 021 242 15 76; 021 455 10 79
e-mail: admitere_mv@spiruharet.ro
mvet.spiruharet.ro

- Medicină veterinară – 6 ani
IF – 50 locuri

» Facultatea de Psihologie și Științele Educației

Strada Fabricii nr. 46 G, Sector 6
Telefon: 021 455 10 21; 021 316 97 85;
Fax 021 255 60 94
e-mail: admitere_pse@spiruharet.ro
pse-b.spiruharet.ro

- Psihologie – 3 ani
IF – 180 locuri; IFR – 125 locuri; ID – 75 locuri
- Pedagogia învățământului primar și preșcolar – 3 ani
IF – 90 locuri

» Facultatea de Științe Economice

Strada Fabricii nr. 46 G, Sector 6
Telefon: 021 316 97 83;
e-mail: admitere_se@spiruharet.ro
se-b.spiruharet.ro

- Contabilitate și informatică de gestiune – 3 ani
IF – 120 locuri
- Management – 3 ani
IF – 120 locuri; IFR – 75 locuri; ID – 75 locuri
- Marketing în limba engleză – 3 ani
IF – 100 locuri

» Facultatea de Științe Juridice și Științe Administrative

Șoseaua Berceni nr. 24, Sector 4
Telefon: 021 334 44 19; Fax: 021 334 52 63;
e-mail: admitere_sjpa@spiruharet.ro
sjpa-b.spiruharet.ro

- Drept – 4 ani
IF – 180 locuri; IFR – 150 locuri

BRAȘOV

» Facultatea de Psihologie și Științele Educației

Strada Turnului nr. 7
Telefon: 021 455 1061;
e-mail: admitere_pseb@spiruharet.ro
pse-bv.spiruharet.ro

- Psihologie – 3 ani
IF – 100 locuri
- Pedagogia învățământului primar și preșcolar – 3 ani
IF – 75 locuri

» Facultatea de Științe Juridice și Științe Economice

Strada Turnului nr. 7
Telefon: 021 455 1062; 021 455 1063;
e-mail: admitere_sjeab@spiruharet.ro
sjea-bv.spiruharet.ro

- Drept – 4 ani
IF – 100 locuri
- Management – 3 ani
IF – 100 locuri

CÂMPULUNG

» Facultatea de Științe Economice

Strada Traian nr. 223
Telefon: 0248 51 22 84; 0248 51 06 00;
e-mail: admitere_secl@spiruharet.ro
se-ag.spiruharet.ro

- Contabilitate și informatică de gestiune – 3 ani
IF – 90 locuri

CONSTANȚA

» Facultatea de Științe Juridice și Științe Economice

Strada Unirii nr. 32-34
Telefon: 0241 54 14 90; 021 455 10 66;
e-mail: admitere_sject@spiruharet.ro
sjse-ct.spiruharet.ro

- Drept – 4 ani.
IF – 150 locuri
- Management – 3 ani
IF – 100 locuri

CRAIOVA

» Facultatea de Științe Juridice, Economice și Administrative

Strada Vasile Conta nr. 4
Telefon: 0251 42 33 95;
e-mail: admitere_sjeac@spiruharet.ro
sjea-dj.spiruharet.ro

- Contabilitate și informatică de gestiune – 3 ani
IF – 100 locuri
- Management – 3 ani
IF – 75 locuri
- Administrație publică – 3 ani
IF – 60 locuri; IFR – 50 locuri
- Drept – 4 ani
IF – 150 locuri; IFR – 100 locuri; ID – 75 locuri
- Psihologie – 3 ani
IF – 60 locuri

La admiterea în ciclul de studii universitare de licență pot participa absolvenții de liceu cu diplomă de bacalaureat sau cu diplomă echivalentă cu aceasta, indiferent de anul absolvirii liceului.

La admiterea în ciclul de studii universitare de masterat pot participa absolvenții cu diplomă de licență sau echivalentă.

Persoanele cu handicap care participă la concursul de admitere au aceleași drepturi ca și ceilalți candidați.

Cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, ai statelor aparținând Spațiului Economic European și ai Confederației Elvețiene pot participa la admiterea în ciclul de studii universitare de licență și în ciclul de studii universitare de masterat, în aceleași condiții prevăzute de lege pentru cetățenii români, inclusiv în ceea ce privește taxele de școlarizare.

Românii de pretutindeni, cetățenii din state terțe pot participa la admiterea în ciclul de studii universitare de licență și în ciclul de studii universitare de masterat, conform prevederilor legale în vigoare, acordurilor bilaterale și ofertelor unilaterale ale României și metodologiilor special elaborate de ministerul de resort.

Candidații care au efectuat studiile în afara României au obligația de a prezenta la înscrierea la concurs atestatul de recunoaștere a acestor studii eliberat de către direcția de specialitate din cadrul ministerului de resort.

La admiterea în toate ciclurile de studii universitare cu predare în limba română, cetățenii străini au obligația să facă dovada cunoașterii limbii române, conform metodologiilor de școlarizare în România a acestora, după caz.

Competențele lingvistice ale candidaților la programele de studii școlarizate în limba română care nu prezintă acte de studii necesare la înscriere eliberate de instituții de învățământ din România sau din străinătate, cu predare în limba română, se face de către o comisie stabilită prin Decizia Rectorului și constituită din cadre didactice de la Departamentul Limbi moderne și comunicare în afaceri. Prin excepție, pentru elevii care au urmat studiile într-o limbă de circulație internațională sau într-o limbă a minorităților naționale, certificarea competențelor lingvistice de comunicare orală în limba română se face cu diploma de bacalaureat, emisă de unitățile de învățământ autorizate/acreditate din România.

Certificarea competențelor lingvistice pentru candidații la programele de studii școlarizate în limbi de circulație internațională care nu prezintă acte de studii, necesare la înscriere, eliberate de instituții de învățământ din România sau din străinătate, cu predare în limba respectivă, se face de către o comisie stabilită prin Decizia rectorului și constituită din cadre didactice de la Departamentul Limbi moderne și comunicare în afaceri.

Un candidat poate fi admis și înmatriculat ca student la cel mult două programe de studii concomitent, indiferent de ciclul de studii și de instituțiile de învățământ care le oferă.

Oferta educațională a Universității Spiru Haret pentru anul universitar 2025-2026

<https://www.spiruharet.ro/facultate-preinscriere.html>

PROGRAME DE MASTERAT

BUCUREȘTI

» Facultatea de Educație Fizică și Sport

Șoseaua Berceni nr.24, Sector 4
Telefon: 021 317 19 00;
e-mail: admitere_efs@spiruharet.ro
efs.spiruharet.ro

- Educație fizică și antrenament sportiv – 2 ani, IF
- Kinetoterapia în afecțiunile locomotorii – 2 ani, IF

» Facultatea de Inginerie și Informatică

Strada Fabricii nr. 46G, Sector 6
Telefon: 021 316.97.85; 021 316.97.86 int. 144;
e-mail: admitere_iig@spiruharet.ro
misn-b.spiruharet.ro

- Tehnologii moderne în ingineria sistemelor informatice – 2 ani, IF
- Securitatea sistemelor informatice și a comunicațiilor – 2 ani, IF

» Facultatea de Psihologie și Științele Educației

Strada Fabricii nr. 46 G, Sector 6
Telefon: 021 455 10 21; 021 316 97 85;
Fax 021 255 60 94
e-mail: admitere_pse@spiruharet.ro
pse-b.spiruharet.ro

- Psihologie clinică și intervenție psihologică – 2 ani, IF
- Psihologie organizațională și managementul resurselor umane – 2 ani, IF
- Management educațional – 2 ani, IF

» Facultatea de Științe Economice

Strada Fabricii nr. 46 G, Sector 6
Telefon: 021 316 97 83;
e-mail: admitere_se@spiruharet.ro
se-b.spiruharet.ro

- Audit financiar contabil – 2 ani, IF
- Contabilitatea agenților economici și a instituțiilor publice – 2 ani, IF
- Managementul integrat al afacerilor – 2 ani, IF

» Facultatea de Științe Juridice și Științe Administrative

Șoseaua Berceni nr. 24, Sector 4
Telefon: 021 334 44 19; Fax: 021 334 52 63;
e-mail: admitere_sjpa@spiruharet.ro
sjpa-b.spiruharet.ro

- Științe penale – 1 an, IF
- Administrație publică și management în context european – 2 ani, IF

BRAȘOV

» Facultatea de Psihologie și Științele Educației

Strada Turnului nr. 7, Telefon: 021 455 1061;
e-mail: admitere_pseb@spiruharet.ro
pse-bv.spiruharet.ro

- Psihologie clinică și intervenție psihologică – 2 ani, IF
- Consiliere educațională (interdisciplinar cu domeniul Psihologie) – 2 ani, IF

» Facultatea de Științe Juridice și Științe Economice

Strada Turnului nr. 7
Telefon: 021 455 1062; 021 455 1063;
e-mail: admitere_sjeab@spiruharet.ro
sjea-bv.spiruharet.ro

- Cooperare internațională în justiție – 1 an, IF
- Managementul organizației în context european – 2 ani, IF

CÂMPULUNG

» Facultatea de Științe Economice

Strada Traian nr. 223
Telefon: 0248 51 22 84; 0248 51 06 00;
e-mail: admitere_secl@spiruharet.ro
se-ag.spiruharet.ro

- Contabilitate și managementul afacerilor – 2 ani, IF

CONSTANȚA

» Facultatea de Științe Juridice și Științe Economice

Strada Unirii nr. 32-34
Telefon: 0241 54 14 90; 021 455 10 66;
e-mail: admitere_sject@spiruharet.ro
sjse-ct.spiruharet.ro

- Științe penale – 1 an, IF
- Management organizațional și antreprenoriat – 2 ani, IF
- Contabilitate, expertiză și audit – 2 ani, IF

CRAIOVA

» Facultatea de Științe Juridice, Economice și Administrative

Strada Vasile Conta nr. 4, Telefon: 0251 42 33 95;
e-mail: admitere_sjeac@spiruharet.ro
sjea-dj.spiruharet.ro

- Audit intern în sistemul public și privat – 2 ani, IF
- Științe penale și criminalistică – 1 an, IF
- Administrație publică și management în context european – 2 ani, IF

DOCUMENTE NECESARE LA ADMITERE

LICENȚĂ

A) DOVADA ABSOLVIRII EXAMENULUI DE BACALAUREAT:

Diplomă de bacalaureat / diplomă echivalentă în original; sau

Copie a diplomei de bacalaureat însoțită de adeverință eliberată de facultatea la care se află diploma de bacalaureat, în original (pentru cei care urmează a doua facultate sau care au depus diploma de bacalaureat în original la alt dosar de admitere); sau

Adeverință eliberată de liceu, în original, pentru candidații care au promovat examenul de bacalaureat în anul curent; adeverința trebuie să cuprindă media generală la examenul de bacalaureat, mediile obținute în anii de studii, termenul de valabilitate și mențiunea că nu a fost eliberată diploma de bacalaureat; sau

Copie a adeverinței eliberată de liceu, însoțită de o adeverință eliberată de facultatea la care se află adeverința eliberată de la liceu în original (pentru cei care au depus adeverința eliberată de la liceu în original la alt dosar de admitere).

B) DOCUMENTE DE IDENTIFICARE:

- Copie a cărții de identitate, care să cuprindă codul numeric personal;
- Copie a certificatului de naștere;
- Copie a certificatului de căsătorie (dacă este cazul).

C) ALTE DOCUMENTE:

- Adeverință medicală tip (de la medicul de familie);
- 3 fotografii 3/4;
- Dosar plic.

D) DOCUMENTE DE ÎNSCRIERE:

Fișă – chestionar pentru admitere

MASTER

A) DOVADA ABSOLVIRII STUDIILOR ANTE- RIOARE:

Diploma de licență (în original) sau adeverință de promovare a examenului de licență pentru promoția curentă;

Foaia matricolă/ suplimentul la diplomă sau situația școlară (copie xerox) pe care se certifică conformitatea cu originalul de către persoanele cu atribuții de secretariat;

Diploma de bacalaureat (copie xerox) pe care se certifică conformitatea cu originalul de către persoanele cu atribuții de secretariat;

B) DOCUMENTE DE IDENTIFICARE:

- Copie a cărții de identitate, care să cuprindă codul numeric personal;
- Copie a certificatului de naștere;
- Copie a certificatului de căsătorie (dacă este cazul).

C) ALTE DOCUMENTE

- Curriculum Vitae;
- Adeverință medicală tip (de la medicul de familie);
- 3 fotografii 3/4;
- Dosar plic.

D) DOCUMENTE DE ÎNSCRIERE:

Fișă de înscriere pentru admitere

VITRALII

Abonament la Apocalipsă

În fond, pacea este o stare anormală a sistemelor vii; lupta pentru supraviețuire, teritoriu, hrană și resurse reprezintă normalitatea. Poți citi asta în orice tratat de științele naturii, cu trimeri la toate cele trei regnuri. Spre deosebire de celelalte două, regnul uman învăluie eufemistic noțiunea de conflict într-o mantie moral-etică destul de peticită. Războaiele mondiale au izbucnit și vor mai izbucni din cele mai nobile și raționale motive cu puțință: libertate, echitate, valori fundamentale, democrație, dreptate. Asta în caietul de sarcini. În realitate, este vorba despre niște granițe trasate cu rigla într-o cameră plină de fum de trabuc, care li se par tuturor nedrepte când se deschide fereastra, camera se aerisește și hărțile se văd mai limpede. Totul ține cam cât viața unei baterii de ceas. În acel moment, nu mai e nevoie decât de un pretext bine ticluit, de exemplu proasta inspirație a unui arhiduce de a se urca în caleașca greșită, sau faptul că într-o regiune se vorbește preponderent o altă limbă decât cea oficială. Țapii ispășitori nu sunt greu de găsit. Până la urmă, ce mare lucru: un mic genocid acolo, concomitent cu distrugerea a trei-patru continente. Marile imperii sunt atemporale, renasc cu tot cu orgoliile și pretențiile lor bazate pe principiul „eu te-am făcut, eu te omor”. E mult mai ușor să trimiți scrisori de mobilizare decât să negociezi un tratat de pace, mai ales atunci când foamea de resurse se combină cu prostia, naționalismul exacerbat și paranoia unor lideri cărora li se pare prea mică ograda din spatele palatului. De fiecare dată când omenirea își pierde echilibrul, caută vinovați. În antichitate era voința zeilor, în Evul Mediu, de vină erau Dumnezeu sau diavolul, după caz. În privința – horribile dictu – unui Al Treilea Război Mondial, lucrurile stau diferit.

Lumea este acum împărțită în două tabere uriașe: Sudul Global și Occidentul Colectiv. Este greu de spus care dintre cele două a suflat mai tare în jar. Sudul Global suferă de frustrări istorice condimentate cu apetența pentru regimuri autoritare, retorica antioccidentală (în scopul consolidării unor regimuri semilegitime aflate la putere), instrumentalizarea resurselor prin transformarea acestora în armele unui război economic generator de instabilitate politică, alianțe oportuniste, refuzul cooperării în probleme sensibile precum migrația și terorismul, naționalismul, corupția ca model de guvernare, asumarea inegalităților (regimurile discreționare transformă abundența resurselor în opulență pentru un mic grup de privilegiați), dependența ipocrită (politicienii acestei părți de lume critică instituțiile Apusului, dar se împrumută din greu la FMI și la bănci occidentale). Cu alte cuvinte, Sudul Global, în loc să construiască o alternativă reală la sistemul occidental, a ales de multe ori să mimeze rezistența, dar să copieze aceleași practici ipocrite. De cealaltă parte, hegemonie și intervenționism, dorința de a impune un model unic de organizare politică și economică, adesea prin intervenții militare sau sancțiuni, inegalitate globală prin perpetuarea unui sistem economic în care resursele Sudului Global sunt exploatate, iar dezvoltarea acestuia stă pe loc, război informațional și cultural – impunerea soft power-ului occidental, care generează rezistență și resentimente în alte regiuni, exportul de democrație cu tancul, capitalismul asimetric – companiile multinaționale extrag resurse ieftine din Sudul Global, dar vând la prețuri uriașe produse finite, dublul standard geopolitic – încălcarea dreptului internațional e condamnabilă doar când o face altcineva. Dacă acest război va izbucni, întrebarea va fi nu cine l-a provocat, ci cine nu a fost în stare să-și gestioneze lăcomia, cine a vrut să facă pace cu bombardierele la subsuoară pentru ca Apocalipsa să fie mai spectaculoasă. Mi-e teamă că, de câteva mii de ani încoace, avem un abonament premium la astfel de evenimente sinistre și, obligatoriu, periodice.

Dragoș CIOCĂZAN

„MUZEU al Culturii Glina”

Statueta de lut zoomorfă

Statueta fragmentară cu dublu personaj uman

Tell-ul de la Glina

„Glina” este o cultură preistorică din epoca bronzului timpuriu (3500 î.Hr – 2200 î.Hr.), având numele „împrumutat” de la o comună din județul Ilfov, aflată la Sud-Est de București. Cuvântul „Glină” este de origine slavă și înseamnă „lut”, adică pământul bun din care se fac oalele (mal lutos), dar și „țarină”, „pământ”, „moșie”, de unde și denumirea mai veche a satului de „Glina – Gherman”, adică „Moșia lui Gherman”. În satul Bălăceanca din comuna Cernica a fost găsit situl ce a dat numele „Culturii Glina”. Zece obiective din „Cultura Glina” sunt incluse ca situri arheologice în lista monumentelor din județul Ilfov: trei la Manolache, patru la Glina, două la Cățelu și unul foarte aproape de Bălăceanca. Pe movila de la Glina s-au descoperit pentru prima oară vestigiile unei culturi materiale desemnată cu numele de „Cultura Glina”. Prima atestare scrisă a numelui „Glina”, cunoscută, se găsește într-un document emis în anul 1563, prin care se întărea dreptul unui fiu al lui Pădure Logofăt, asupra unui ogor în Glina. La sfârșitul secolului al XVI-lea, satul era închinat Mănăstirii „Plumbuita” din București.

Încă de la apariția primelor forme de habitat în aer liber, omul a ținut cont de: relief, apropiere de sursele de apă, posibilități de apărare sau observare, climă sau tip de economie practică. Amplasarea comunităților tip „Glina” nu a făcut excepție! Astfel, întâlnim așezări amplasate pe terasele mijlocii și joase ale apelor la Bolintin-Vale și Crivina, pe Argeș, la Cernica, pe malul lacului Cernica, la Letca Veche, punctul „La Pădure”, pe Glavacioc, și chiar la Vest de Teleorman, la Drăgănești-Olt-Carieră, pe pârâul Sâi, la Preajba, pe pârâul Cârcea. Așezări „Glina” au fost identificate pe Argeș, pe Câlniștea, pe Glavacioc, pe Jiu. Insulele apelor curgătoare s-au dovedit și ele propice pentru amplasarea unor așezări de genul celei cercetate, pe Câlniștea, la Cămineasca-Măgură, dar cea mai cunoscută este așezarea de pe Dunăre, de la Ostrovul Corbului. Așezări „Glina” s-au descoperit însă și pe insule ale apelor stătătoare cum sunt cele de la Grădiștea-Chirnovi, pe lacul Mostiștea, sau Siliștea Snagovului - Insula lui Vlad Țepeș, pe lacul Snagov. O categorie aparte de așezări „Glina” o constituie cele ridicate pe tell-urile neo-eneolitice de genul celor de la Tangăru, Glina sau Drăgănești-Olt, punctul Corboaică. Distingem, din punct de vedere al modului de organizare: așezările nefortificate artificial, cele mai numeroase. Deși nu erau prevăzute cu șanțuri de apărare sau palisade, erau amplasate pe terase înalte, pe promontorii sau pe insule, fiind astfel protejate; a doua categorie, habitatele fortificate de tipul celor de la Crivăț, beneficiază de un șanț de apărare, Popești-Nucet sau Orbeasca de Sus. Care este motivul ce a dus la ridicarea acestor elemente de fortificație? Se pare că, în faza „Glina II”, conflictele între comunități au determinat ocupanții așezărilor să ridice șanțuri și palisade, pentru ca mai apoi, în faza „Glina III”, presiuni externe să impună ridicarea unor valuri de pământ, așa cum este cel de la Odaia Turcului. În funcție de durata de folosire, cele mai numeroase sunt așezările stabile, care prezintă mai multe straturi de cultură: Glina, Odaia Turcului sau București-Ciurel. Așezările cu un singur strat de cultură și care probează astfel folosirea pentru o perioadă scurtă de timp au putut fi cercetate la Schitu-Gaura Despei, Mihăilești-Tufa sau Varlaam. Încă din „Paleoliticul Mijlociu” sunt așezări sezoniere legate de activități de vânătoare, pescuit, prelucrarea cărnii, peștelui sau materiei prime necesare realizării utilajului litic. Nici „Bronzul Timpuriu” nu a făcut excepție de la această practică a oamenilor preistorici. Cea mai interesantă așezare sezonieră în cadrul acestei culturi este cea descoperită la Cămineasca-Măgură, pe o insulă în Valea Câlniștei; s-au descoperit fragmente ceramice și obiecte de lut necesare în activitatea de pescuit. Au rămas necunoscute aspecte legate de dimensiunile și forma așezărilor „Glina”. Doar în cazul celor de pe tell-uri s-au putut face unele delimitări mai exacte datorită formei naturale. Se poate totuși afirma că așezările comunităților „Glina” erau mici sate ale căror familii erau probabil înrudite și aveau un număr maxim de cinci membri. Locuințele erau amplasate, în cele mai multe cazuri, relativ compact. Comunitățile se aflau într-o permanentă mișcare în căutarea unor locuri de pășunat bune, astfel încât nu se putea constitui în cadrul așezării un spațiu funerar, nu se poate face o legătură între așezare și zona funerară, dacă aceasta exista.

Cultura Glina este declarată a fi cea mai importantă cultură din Muntenia și Oltenia, din epoca „Bronzului Timpuriu” (circa 3.500-2.200 î.Hr.). Acum peste 5000 de ani oamenii locului ne-au lăsat dovezile lor de existență și supraviețuire, spre a ști și noi „lecția” treptelor de evoluție a civilizației umane. În colecțiile Muzeului Municipiului București, ale Muzeului Național de Istorie, ale Muzeului Județean de Istorie de la Giurgiu se află astfel de elemente. Copii ale acestora sau originalele ar putea „călători” la Glina, spre a organiza aici un mic „Muzeu al Culturii Glina”, spre a ști și a vedea de unde a pornit această descoperire arheologică importantă.

George V. GRIGORE

Surse: wikipedia.org; primaria – glina.ro; culturailfov.ro; viitorulilfovean.ro; condeiceilfovene.ro;

Invitații în lumea artelor plastice

Dellya VICAS: „Mă simt recunoscătoare față de darul de a putea face ce-mi place”

– Felicitări pentru lucrările dumneavoastră minunate executate în mai multe tehnici. Care tehnici vă plac mai mult?

– În ultimul timp am început să lucrez cu creioane cerate, natuiri statice din imaginație. Nu e mai greu, deoarece am idei multe și le combin, cuburi, piramide, elemente geometrice, sticle de diverse forme, o portocală, un măr. Mai dificile mi se par florile, deoarece trebuie să fie reale, identificate, un trandafir, un lan de maci sau de floarea soarelui... Abordez multe tehnici: creioane cerate, tehnică mixtă, acuarele cu marker, acrilice pe pânză și icoane pirogravura pe lemn. Acum testez și pictura pe ceramică care vreau să fie utilitară, nu doar decorativă.

– Foarte frumoase portretele. E adevărat că sunt mai dificile decât florile, de exemplu?

– Portretele sunt imaginare, îmi place și arta decorativă, am astfel ocazia de a desena portrete cu pălării extravagante, cu coliere populare, cu cercei imenși stil african, m-aș denumi ca meșter popular, nu un artist... Îmi place foarte

Târgul de la Zalău. 29 – 31 august, 2025

mult arta populară românească, africană și chiar mexicană (Frida Kahlo e un model pentru mine). De aceea am început să cos tablouri pe iută cu motive florale populare românești.

– Icoanele sunt lucrări speciale. Pe dumneavoastră vă liniștesc? Pe mine, da.

– Icoanele pirogravate sunt recunoștința mea pentru ceea ce am primit și am ocazia să fac. Pictura pe ceramică aș dori să fie folosită, utilitară, nu doar decorativă, dar trebuie testate în timp culorile.

– Vă rog să transmiteți un mesaj oamenilor care va admira lucrările pe care le semnați. Ce ne puteți spune despre participările dumneavoastră la manifestări expoziționale?

– Ce să le spun admiratorilor? Să vă aducă bucurie produsele mele căci sunt făcute cu drag și bucurie...Am participat și la expoziții cu tablouri prin țară, dar în ultimii doi ani am participat ca meșter popular la târgurile organizate în orașul meu și am descoperit o lume prietenoasă, cu aprecieri... Le mulțumesc tuturor și prietenilor virtuali care mă inspiră, mă determină mulți prieteni pictori să doresc să fac mai bine și mai frumos ceea ce pot... Mulțumesc!

– Și eu mulțumesc pentru acest dialog consistent. După atâtea cuvinte, să vedem și niște imagini...

CONCLUZIA? Mă bucur mereu când descopăr în spațiul infinit al internetului cele mai diverse tehnici în care lucrează...

Aristotel BUNESCU
<https://agentiadepresaculturalasisportiva.wordpress.com>

DIALOG Nicolae MAREȘ - Valeriu BUTULESCU despre URIAȘA MISTIFICARE PRIVIND REFUZUL „DONAȚIEI” LUI BRÂNCUȘI și – potrivit „Testamentului” – ADUCEREA OSEMINTELOR SALE ÎN ȚARĂ. (I)

Nicolae MAREȘ: Valeriu Butulescu, încă din martie 2021 ai evocat faptul că „Refuzul „Donatiei” marelui sculptor român a fost o mistificare.”

Valeriu BUTULESCU: Încă din acel an eu am pus în pagină trăirile mele. Subliniez, trăirile mele. Știți bine. Eu m-am născut în 1953 la Preajba, sat periferic al Târgu-Jiului. Când pășteam vacile pe izlaz la Roșianca vedeam bine „Coloana Infinitului”. Ziua de vară fiind lungă, aveam vreme să o contemplu cu mintea mea de copil. O construcție ciudată, dreaptă și înaltă, în contrast cu casele mici și prăfuite din preajmă. În jurul ei pășteau caii costelivi ai țiganilor din Obreja, iar băieții jucau fotbal.

N.M.: Ceilalți cetățeni cum priveau miracolul?

V.B.: Primele explicații despre monument le-am primit de la mama. Mi-a povestit că în vara lui 1937, cu puțin înainte de nunta ei, a lucrat și ea pe șantierul „Coloanei”. Mama și alte fete sărace din Preajba scoteau lespezi de piatră din apa Jiului. Pentru fiecare căruță încărcată și descărcată, mama primea cinci lei. Pietrarii puneau lespezile în dungă, pavând cu ele un cerc, în centrul căruia, încastrat în beton, se vedea tronsonul de bază al stâlpului portant. Sub ochii mirați ai mamei, pe stâlp s-au tras primele mărgelile romboedrice, mari și grele, turnate în fontă, aduse de la Petroșani în care trase de boi. Așa s-a născut „Coloana”...

N.M.: Interesant...

V.B.: Mama mi-a făcut și prima descriere a lui Brâncuși, așa cum l-a văzut ea lângă schele. Un bărbat scund, dar bine legat, cu barbă *prică*. Gesticula energic, avea tot timpul cu el un aparat de fotografiat. Deși mărunțel, lumea se temea de el. Muncitorii îl ascultau fără să cârtească. Se țineau după el niște domni cu ochelari. Brâncuși le vorbea, iar ei notau totul în carnețele. Mama credea că Brâncuși era inginer. Oamenii simpli de pe șantier spuneau că venise din Franța, chemat de Tătărescu, să ridice acel stâlp de fier,

despre rostul căruia lumea nu știa mare lucru. Era un om foarte priceput. Tot el mai făcuse, din piatră, o poartă și o masă rotundă, cu scaune, aranjate frumos în grădina publică.

N.M.: Toate există...

V.B.: Sigur. Mai târziu, când eram elev la liceu, a început să se scrie mult despre Brâncuși. „Coloana” a fost metalizată, parcul din jur și-a schimbat miraculos aspectul. Am cumpărat primele cărți despre sculptor, înțelegând treptat dimensiunea operei sale. Și eram tare mândru că marele artist, atât de apreciat de străini, se născuse în Gorj, la Hobița, nu departe de satul meu.

N.M.: Deja era renumit. Scriitorul polonez Julian Przybos, fost ambasador în Elveția, mi-a povestit, la Varșovia – eram atașat cultural și de presă –, trăirile sale din timpul unei vizite făcute la Târgu-Jiu. Le-am publicat la vremea respectivă...

V.B.: N-am știut. Era probabil perioada în care Brâncuși a devenit, brusc, foarte popular în România. În atelierele mecanice, frezorii făceau coloane miniaturale din inox, stâlpii de la pridvoarele caselor țărănești se sculptau cu motive romboedrice. Dincolo de cele scrise, pe seama artistului au fost puse în circulație și multe legende. Unele, de-a dreptul credibile.

N.M.: Deci a fost odată ca niciodată.

V.B.: Exact. Se spune că la începutul anilor cincizeci, când războiul rece era gata să dea în clocot, iar stalinismul se pârguise bine în România, marele artist Constantin Brâncuși (stabilit în Franța) ar fi încercat să doneze Muzeului de Artă al Republicii Populare Române o neprețuită comoară: 230 de sculpturi, 41 de desene și 1600 de fotografii. Se mai spune că, din nefericire pentru noi, puterea comunistă a vremii nu a acceptat generoasa donație, deoarece Secțiunea de Știința Limbii, Literatură și Arte a Academiei Române, prin voința savanților George Călinescu, Alexandru Graur, Iorgu Iordan și a poetului proletcultist A. Toma, ar fi fost împotriva, socotind operele lui Brâncuși lipsite de valoare artistică!

N.M.: Și basmul a mers mai departe...

V.B.: Așa s-a întâmplat. Aflând aceste lucruri teribile, Brâncuși a renunțat la cetățenia română, murind la scurt timp, de supărare. Povestea, pe cât e de patetică, pe atât de falsă și de illogică. Ea a circulat, pe cale orală, în perioada ceaușistă. După Revoluție, când orice nerozie primea „bun de tipar”, anecdota s-a publicat de sute de ori, în forme tot mai convingătoare, pigmentate cu amănunte noi, fără o minimă bază istorică.

N.M.: Multă vreme, asemenea altor români, am crezut și eu în această poveste fabricată de securitate și lansată pe piață pe cale orală, cea mai sigură și eficientă cale de la Homer încoace.

V.B.: Mesajul era de o simplitate dezarmantă, care îi asigura priza necesară. Idioți incurabili, oamenii lui Dej și-au bătut joc de cel mai mare sculptor român. Când acesta a donat țării sale toate operele din atelierul său parizian, unii academicieni s-au opus, iar Dej a spus că nu-i trebuie. Că sculpturile nu-l ajută cu nimic la construirea socialismului. Povestea merge chiar mai departe. Proștii lui Dej au vrut chiar să dărâme „Coloana de la Târgu Jiu”. Au tras de ea cu tractorul. Dar n-au reușit. Că, vorba poetului, „Coloana nu putea ieși din pământ decât cu Gorj cu tot”.

N.M.: Așa că au renunțat...

V.B.: E imposibil să nu te întrebi: La ce-i trebuia securității acest basm primitiv, dar credibil? Răspunsul e simplu: avea sarcina să-l pună pe Ceaușescu în lumina reflectoarelor. După stalinismii bătuți în cap ai anilor '50, iată că vine comunistul luminat, iubitor de țară, care face iar județe din raioane, readuce în librării cărțile lui Goga, Iorga și Blaga. Iar „Coloana Infinitului”, profanată de tractorul lui Dej, e restaurată pe bani grei de „Farul de la Scornicești”.

N.M.: Neabătut ai rămas un mare fan al lui Brâncuși.

V.B.: Și voi rămâne cât voi trăi. Problema brâncușiană continuă să mă fascineze, după cum vedeți. Am scris și publicat multe articole despre Brâncuși. Mai târziu, ca

deputat de Hunedoara, am făcut și demersuri politice. Visam, ca și acum, readucerea osemintelor artistului la Bellu, cu funeralii naționale, așa cum tocmai se făcuse cu Titulescu. Dar, când pregăteam un proiect legislativ în acest sens, minerii din bazinul meu electoral au ocupat Parlamentul și nimeni nu a mai avut vreme de Constantin Brâncuși...

N.M.: De aici, „Infinitul Brâncuși”...

V.B.: Întocmai. În 2007, la semicentenarul morții artistului, am scris drama „Infinitul Brâncuși”, premiată de Uniunea Scriitorilor, tradusă în multe limbi și jucată la București și Petroșani, dar și la Lisabona, Salonic și Beijing. M-am documentat atent, pentru că o piesă despre un asemenea creator fabulos este un act temerar. Firește, am introdus și episodul celebru, cu „donația” refuzată de unii academicieni români, la ordinul lui Dej! Dar atunci am avut primul șoc. Am căutat febril referințe și documente despre donație. Stupoare. N-am găsit nimic. Nu există nicăieri consemnată o minimă dovadă a acestei așa-zise intenții, o mențiune, o ciornă, o însemnare, o cerere, o scrisoare, un demers, privat sau oficial. Sau măcar o mărturie a unuia dintre numeroșii săi prieteni. Nimic.

N.M.: Și...

V.B.: Încurcat, am dat telefoane pe la brâncușologi. Nimeni nu avea vreo dovadă. Cea mai convingătoare a fost doamna Sorana, fiica lui Ștefan Georgescu Gorjan (prietenu lui Brâncuși, autorul proiectului tehnic al „Coloanei”). Răspunsul doamnei a fost scurt: „Nu veți găsi vreo dovadă, nici în România, nici în Franța!” Ținând cont de anvergura gigantică a „donației”, discreția aceasta m-a pus pe gânduri. Brâncuși era un tip meticulos. Păstra cu grijă orice mărturie scrisă. Postum, în hârtiile sale s-au găsit abonamente expirate, invitații la nunți și recepții, rețete medicale, chitanțe. De ce n-a lăsat el măcar un bilețel despre marea donație?!

N.M.: În fine, te-ai trezit la realitate...

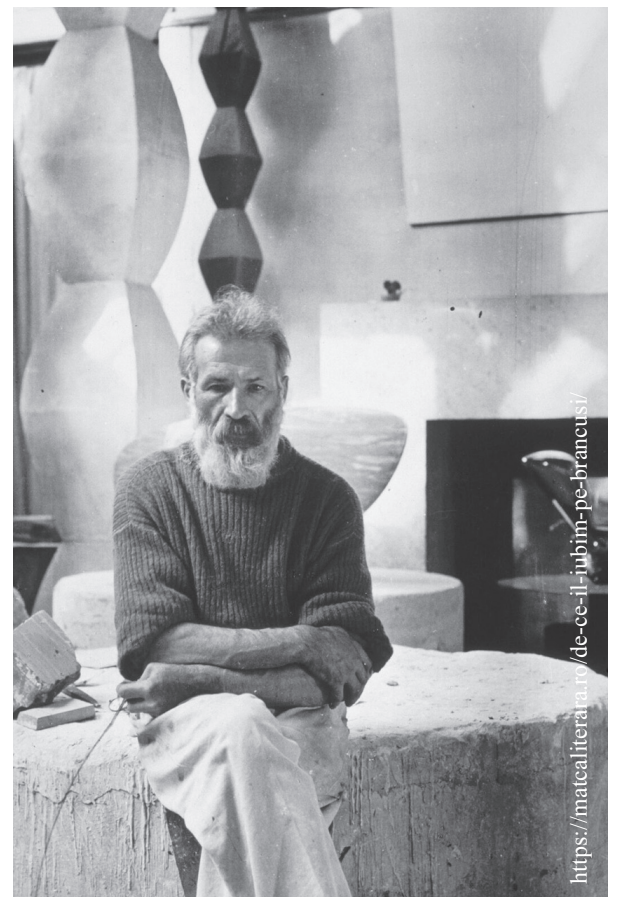
V.B.: Întocmai. Am simțit lucrătura securistă. Vorbim despre amurgul vieții artistului. Operele lui Brâncuși, expertizate de importanți critici de artă, împodobeau colecțiile unor mari muzee. Cine era orbul care să refuze o asemenea comoară?

N.M.: Iar realizarea donației presupunea o multitudine de formalități.

V.B.: Lumea avea și atunci legi severe ale patrimoniului. Nu scoteai din Franța așa ușor sute de opere de artă să le înstrăinezi definitiv, mai ales la Răsărit, în blocul sovietic. Chiar și zvonul intenției lui Brâncuși ar fi dinamitat presa liberă a Occidentului. Un asemenea transfer de patrimoniu artistic ar fi stârnit ample discuții. Circulația internațională a operelor de artă era atent reglementată. Brâncuși avusese necazuri la frontiera americană, dar și la cea română, cu trecerea câtorva lucrări. Însă aici e vorba de înstrăinarea unui întreg muzeu. Transferarea unui tezaur artistic din Franța la București presupunea numeroase demersuri oficiale, scrisori de intenție, discuții. Ori de așa ceva nu există nici urmă.

N.M.: Și brâncușologul Vali ce a făcut?

V.B.: Am început să-mi pun întrebări ajutoare. De ce ar fi dorit maestrul Costache să-și aducă opera la București?! Că el, dincolo de geniul său indiscutabil, a fost totdeauna un om pragmatic. Și-a vândut pământul de la Hobița ca să poată studia în Franța. Știa că Parisul este Mecca mondială a artelor. Doar acolo opera sa, de un modernism copleșitor, avea vizibilitate și relevanță. Acolo s-a bucurat din plin de aprecierea publicului și a criticilor de artă. Bucureștiul, deși îi era drag, nu-i putea oferi așa ceva. E de-a dreptul absurd să credem

<https://matcaliteratur.ro/de-ce-il-inubim-pe-brancusi/>

că după ce și-a părăsit patria pentru a crea și a-și pune arta în lumina reflectoarelor mondiale, Brâncuși s-ar fi hotărât să-și ascundă creația în România. Și încă în România stalinistă. Ce să caute opera brâncușiană la București? Sculptorul era la curent cu realismul socialist din arta blocului sovietic, în totală disonanță cu „formalismul morbid” al artei Occidentului. De ce și-ar fi adus Brâncuși lucrările în acel infern roșu? Sculptorul știa că locul operei sale este într-un mare și frecventat centru cultural din lumea artei libere. Și acel loc era Parisul. Cu excepția lui Eminescu, nici un creator român nu a avut parte de o reconstituire biografică mai exactă și mai voluminoasă decât Brâncuși. De ce tac toți exegeții, biografii și brâncușologii pe care i-am studiat? De ce nu scrie nimeni un cuvânt despre colosală donație? Oare de ce?

N.M.: Cum a putut Securitatea să fabrice o mistificare atât de credibilă?

V.B.: Există o singură explicație. Denaturarea grosolană a sensului procesului-verbal încheiat după ședința Secțiunii de Știință a Limbii, Literatură și Arte (ȘLLA) a Academiei Române, din 7 martie 1951, document care circula masiv pe net. Sunt consemnate acolo câteva fraze referitoare la sculpturile lui Brâncuși. Dar nu în contextul vreunei donații! Pe ordinea de zi a ședinței, printre altele, figura un raport al lui Ion Jalea despre Dimitrie Paciurea, sculptor valoros, de la decesul căruia se împlineau atunci 20 de ani. Paciurea sculptase mult în manieră clasică. Dar la un moment dat, lucrările lui au căpătat o linie modernă, fiind puternic influențat de viziunea brâncușiană. Fapt pentru care numele lui Brâncuși apare de mai multe ori în referat.

N.M.: N-a fost aici cheia mistificării securiste?

V.B.: Păi să recapitulăm: Brâncuși este menționat de mai multe ori în două ședințe consecutive ale Secțiunii Academiei: 28 februarie și 7 martie 1951. Discuțiile sunt stârnite de comunicarea semnată de academicianul Ion Jalea, în care se vorbește despre Paciurea. Brâncuși și Paciurea se cunoșteau din adolescența lor artistică. În 1909, Spiru Haret le împărțise frățeste premiul doi la „Expoziția specială de pictură, sculptură și arhitectură” de la București. În 1913, Brâncuși și Paciurea, alături de Grigorescu, Luchian, Steriadi și Mirea își prezentau lucrările la München, în cadrul Expoziției internaționale de la Glasspalast. Discuțiile academice din 1951 aveau ca subiect paralelismul dintre cei doi artiști. Dacă ne uităm la „Rugăciunea” lui Brâncuși și la lucrarea cu același nume a lui Paciurea, ne dăm seama cât de mult e influențat al doilea de primul. Acesta a fost subiectul discuției academicienilor! Nici vorbă de vreo donație! Dacă ar fi existat intenția de a dona un întreg muzeu (230 de sculpturi, 41 de desene și 1600 de fotografii), un subiect de asemenea anvergură figura distinct pe ordinea de zi. (VA URMA)

IDEI DE VACANȚĂ!

Încuietoare sofisticată din Dacia preromană - la muzeu

George V. GRIGORE

Când am ajuns la Muzeul Civilizației Dacice și Romane – MCDR din Deva, o după amiază am „colindat” prin patrimoniul acestei instituții. Așa am reușit să văd un artefact rar, o încuietoare sofisticată descoperită în atelierului de fierărie din cetatea dacică de la Ardeu (jud. Hunedoara). Acest artefact este până în prezent unul dintre cele doar 33 de obiecte care pot să fie încadrate în această categorie (încuietori, ferecături), descoperite pe teritoriul Daciei preromane. Dr. Iosif Vasile Ferencz, expert în bunuri de patrimoniu cultural național mobil la Secția Arheologie din cadrul MCDR, povestește, pe pagina de Facebook a instituției, istoria acestui obiect rar: „Uneori se întâmplă să înțelegi funcționalitatea unui obiect chiar în momentul descoperirii. Îl ții în mână și pur și simplu știi ce este și la ce a folosit. Iar dacă obiectul mai este și frumos, bucuria pe care o experimentezi este cu atât mai mare. Așa s-a întâmplat în data de 30 iunie 2009, când a fost descoperită piesa pe care o prezentăm astăzi. Aceasta a fost găsită în timpul cercetării atelierului de fierărie de la Ardeu împreună cu alte artefacte interesante. Iar cel care a avut șansa să o atingă pentru prima oară după două mii de ani a fost colegul Gheorghe Natea, de la Muzeul Național „Brukenthal” din Sibiu. Pe vremea aceea începuse stagiul doctoral și venise să dea o mână de ajutor la Ardeu. Țin minte cum îl ținea în mână și cum am discutat cu privire la funcționalitatea obiectului. Și nu am fost numai noi doi, a mai fost și Cristian Roman, Mihai Căstăian, Cristian Dima și Romică Pavel.(...) Am înțeles cu toții, chiar de la bun început semnificația artefactului, la ce folosea. Orificiul tăiat în forma literei „L” era cât se poate de potrivit pentru a lăsa loc pentru a fi introdusă o cheie. Însă o serie de alte detalii le-am distins mai târziu, după ce obiectul a trecut prin laboratorului de restaurate și după ce a fost analizat cu multă atenție. Am mai semnalat și cu alt prilej că analiza unui obiect începe cu descrierea lui. Iar în cazul de față, dintr-o primă privire se vede că piesa arheologică este păstrată în întregime. Este confecționată din tablă de bronz (cel mai probabil este un aliaj pe bază de cupru, dacă ținem cont de „patina” de culoare verde, specifică oxizilor cuprului) și are formă aproape circulară (cele două diametre au 13,04x12,24 cm. Când a fost confecționat obiectul s-a dorit să fie nu doar util, ci și plăcut la vedere. De aceea marginile îi sunt zimțate, iar pe suprafață au fost trasate cu compasul cercuri concentrice. Cele aflate în centru, acolo unde a fost decupat orificiul pentru introducerea cheii, au fost întrerupte, dând senzația că nu sunt complete, că s-ar fi putut ca meșterul care le-a trasat să fi greșit. Însă dacă prelungim liniile care se văd foarte bine, vedem că ele s-ar fi unit, dacă nu ar fi lipsit o parte din material, tocmai în acel loc. Aproape de margine au fost practicate patru orificii pentru fixare. Cele cinci orificii sunt deformate, dovadă că ele au fost practicate cu prilejul fixării pe un suport din lemn. Tot atunci a fost îndoită și marginea pe un anumit segment, poate pentru a fixa placa mai ferm de marginea suportului. O serie de îndoituri, o margine ruptă în apropierea unui orificiu și lipsa cuielor de fixare pot să fie indicii că a fost „forțată” chiar din vechime. În plus se poate distinge și o urmă de lovire din timpul săpăturilor arheologice. Cu toate deformările la care ne-am referit, artefactul are toate caracteristicile pentru a fi considerat o piesă deosebită în inventarul Muzeului Civilizației Dacice și Romane din Deva. Trecând de etapa descrierii și a identificării funcționalității, studiul obiectului ajunge la un nivel superior. Exemplarul a fost analizat de către Bogdan Lăpușan, doctorand în cadrul Institutului de Arheologie și Istoria Artei din Cluj

Încuietoarea sofisticată expusă la MCDR din Deva

asigura o siguranță sporită. Pentru un astfel de obiect era nevoie de o investiție financiară importantă. Mai multe papirusuri, descoperite în provincia romană Egipt, datând din secolele II și III d.Hr., oferă informații cu privire la costurile ridicate ale fabricării unui sistem de închidere. Aceasta pentru că producția sistemelor de închidere era un proces dificil, implicând un grad ridicat de complexitate. Această implica atât realizarea componentelor mecanismului, crearea unui model unic pentru elementul de cheie care se potrivise cu zăvorul și măiestria cu care era asamblat mecanismul și apoi era fixat pe o suprafață de lemn. Așa cum putem să vedem, în anumite cazuri, interpretările cu privire la un obiect pot să fie multiple. Dacă ferecătura a fost montată pe o ușă sau pe capacul unei lăzi, a unui cușor, în atelier sau în locuința meșterului de la Ardeu, vom reține preocuparea pentru protejarea bunurilor de valoare sau de restricționarea accesului în anumite spații. În cazul în care piesa a avut, în contextul în care a fost descoperit, doar un statut de „materie primă”, vom putea să ne

Muzeul Civilizației Dacice și Romane din Deva, cea care are în patrimoniu piesa de ferecătură preromană, este una dintre cele mai vechi instituții de profil din țară. A fost înființat la sfârșitul secolului al XIX-lea. Sediul central este organizat în jurul palatului *Magna Curia*, monument istoric care impune prin elemente arhitectonice și stilistice, renascentiste și baroce. Pe parcursul unei perioade ce depășește un secol, muzeul a adunat colecții valoroase, care cuprind artefacte prețioase, monede, statui și inscripții din piatră, obiecte cu valoare etnografică și pentru științele naturii. Colectivul actual al muzeului are atât experiența, cât și maturitatea pentru a desfășura activități la cel mai ridicat nivel profesional.

gândim la modul în care sunt distribuite astfel de resurse și să încercăm să distingem locul de proveniență. Pot să fie multe explicații care ne vin în minte pentru fiecare dintre cele trei variante de interpretare, însă fiecare dintre ele va trebui să fie argumentată”.

Mai trebuie să știm că în afara lumii greco-romane, cele mai mari ateliere de fierărie se aflau la Sarmizegetusa. Meșteșugurile erau o parte importantă a îndeletnicirilor unei mari părți a populației dacice, prin care se produceau toate bunurile necesare vieții de zi cu zi, atât în domeniul vieții casnice, cât și arme și alte piese de echipament militar. Meșteșugurile se practicau în casă sau în ateliere specializate, probabil din tată-n fiu, sau pe linie feminină. Ceramica dacică producea anumite tipuri de vase, unele tipice doar dacilor.

Se produceau vase de mari dimensiuni pentru păstrarea vinului sau a cerealelor, diverse vase de tip borcan sau fructieră, din pastă de obicei grosieră, lucrate cu mâna și incizate cu diverse decoruri – butoni, frunze, rozete, spirale. Unele vase, cu siguranță dintre cele care aparțineau elitei, erau pictate cu diverse motive abstracte sau zoomorfe. Probabil vasele erau făcute în ateliere și arse în cuptoare care puteau fi distruse la terminarea unei șarje. Unele vase nesofisticate puteau fi făcute și arse în casă. Țesutul se făcea la războaie verticale, ale căror greutatea au fost descoperite în arheologie. Se foloseau inul, cânepa și lâna pentru a face țesătura, care apoi era croită și erau cusute haine, brăuri și diverse alte obiecte de îmbrăcăminte sau poate chiar ornamentale. Prelucrarea lemnului, sculptarea

Chei diferite descoperite la Ardeu

pietrei și a osului (pentru cârlige de pescuit, de exemplu, sau ace de cusut) sunt de asemenea atestate, fiind practicate pe scară foarte largă. Fierăria era însă cea mai importantă. Fierarii daci lucrau fierul într-un mod extraordinar, nu doar cantitativ, ci și calitativ. Se produceau unelte agricole – brăzdare de plug, sape, coase, seceri, cosoare, greble, târnăcoape; unelte de fierărie – ciocane, dălți, baroase, nicovale, clești, dornuri, pile; unelte pentru prelucrat lemnul – topoare, securi, barde, fierăstraie, cuțitoaie. Armele și echipamentele militare – sulețe, lănci, spade, cosoare, sici, falxuri, topoare, vârfuri de săgeți, armuri, cnemide (apărătoare de gambă), piese metalice pentru scuturi, coifuri, pinteni, zăbale – se produceau în număr mare pentru o nație foarte războinică. Fierul era exploatat din zăcămintele, la suprafață sau în galerii de mină, prelucrat apoi în cuptoare speciale, luate astfel obținute atingând dimensiuni și greutatea considerabile pentru acea vreme, fiind chiar mai mari decât cele din Evul Mediu european, când civilizația fierului este mult superioară Antichității. În afara lumii greco-romane, cele mai mari ateliere de fierărie se aflau la Sarmizegetusa Regia. La mare cinste se aflau și orfevierii. Fiind bogată în zăcămintele de aur, Dacia oferea o bună ocazie celor talentați în a lucra metalele prețioase și a le transforma în piese la mare căutare. Se prelucrau aurul, argintul, bronzul, fierul. Unele fibule, cataramă, brățări, inele etc. erau făcute și din fier, dar regii și nobilimea înstărită preferau să se afișeze cu piese din argint și mai ales din aur. Munca era foarte migăloasă, fiind făcută cu ustensile mici, pentru a scoate piese mici și detaliate, cum ar fi coliere, colane, torques-uri, pandantive, inele, cercei, broșe, ace de păr, paftale, diverse alte piese decorative pentru coafuri și haine, cataramă, piese de harnășament și decorative. Există și veselă din metale prețioase, pentru banchetele oficiale sau anumite evenimente. Mulți meșteri erau itineranți, unii de la sud de Dunăre, care făceau excursii ocazionale în Imperiu, pentru rege și nobilii cu dare de mână.

Cetatea Ardeu (numită și „Cetățuia”), cea unde a fost descoperită „ferecătura”, este situată pe un deal cu o altitudine de 450 m, în sudul satului Ardeu, județul Hunedoara. Cetatea dacică de la Ardeu este cel de al treilea șantier arheologic hunedorean de mare importanță din istoria antică. Cetatea dacică de la Ardeu datează din secolul I î.Hr. și avea un rol strategic, fiind amplasată pe „drumul aurului”, în apropierea vechilor exploatare auro-argentifere din Munții Apuseni. În zonă au fost descoperite urmele unei fierării dacice, ale unui atelier de bijuterii și numeroase artefacte antice, printre care o statuie a zeului Mercur și obiecte decorative din bronz.

Cetățuia dacică de la Ardeu – săpături arheologice sistematice

Surse: wikipedia.org; gohunedoara.com; istorieveche.ro; historia.ro; apuseni.info; wowhunedoara.ro; hartaturistului.com; romaniadevis.ro;